

Udateret

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Arkivplacering:
Mappe 38 nr. 24

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription
Prædiken

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

9de Foredrag af Hr. Timmermann

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 38. Nr. 27

Gjor Begjæret for Dⁱⁿ Husholdning!

Dette Ord er hittil de eneste i Dagens Evangelium, hvorom de Skriftbloge endnu har kunnet blive enige, thi jaapaastr man spurgte om, hvad Herrens Mening var med det Ord, saa var der idetmindste to ^{hellige} Meninger derom, og det nyttede dog flit ikke Menigheden at vide, at det var et verdoligt Husholdnings Begjæret, som Herren fremstillede sine Disciples til Efterlysning, naar man dog flit ikke kunde foretages om hvor det var de christelige Husholdere ved Herrens Guds Kinde og skulde efterligne den jaapaastrættede Husholdning.

Tror vi imidlertid at Herrens og Sanktens Ord er een og den samme, og at det er hans Indflydelse vi have med den hellige Skrift at takke for, da man vi ogsaa tror, at den hellige Skrift, som Apostlen Paulus skriver: heel og holden er nyttig til Lærdom og til Bættelse af Opførsel og til Ordre i det gode. Ja Guds Kæmpet kan blive vellyst, uden net til al god Gjerning og, at følgende man skulde ligg hos de Skriftbloge flit, naar enten Dagens Evangelium eller nogen anden Deel af Apostel-Skriften findes ubrugt for Lærene eller Menigheden.

Jaapaastr vi derfor ogsaa ligg kanke til at det Ord som Herren bruger baade om Husholdens og sine Disciples gode og kammere sigende er det som vi saa saame kalle Bættelse, men hvad

vi kaldes ubestændigt, "himelrigt Gods", da jeg vi selv
hvad det er, Herren vil indspare sine Disciple,
som menneskelige Husholdere over Gods, mange
foldige Rige om for Aand og Hjerte, som er
deres betragt, nemlig at de, om de vare kloffe, endog
for deres egen Skyld meette vare gavmilde dermed,
og det i for naar de besygtles for at undele gætte
dermed for det er paa den høie Tid at de kaldes
til Begjærlig og affattes for Husholdningen.
I A. N. dette er ganske fjækkert Herrens Mening
med Dagens Evangelium, thi den Husholdning
som blev Herrens Apostle og første Disciple betragt
og som betraes alle de følgende Lovene i Menighed, efter
deres Troes og Gævers Meel, som og er jo altid en Guds
Hæder-Husholdning, hvorefter det i alle gjælder om et
spore, men om at efterligne den Herrens og Faders som ikke
sparede sine Læbemarke for, og som heller vil give end tage,
jag er skal give med begge Hænder af den uadskillige
Rigdom, ja, og vil bære til Vordige og Aordige som egne
Børn af den himmelste Fader som Læse for det og gæve over
Jude og gæve og Læse regne over Retfærdige og Uretfærdige.
Når derfor mine Skriftebog ikke have kunnet ~~gæve~~ finde
sig, at Herren vilde have sine Disciple til at Læse Sandhed af
Herdens Børn, der forogest gætt for sin Fremtid paa den Herrens
Bekjæftning, da var det aldeles færdigt at offer her forblænde
Husholdningen under Naaden med den andre Loven, thi
netop derfor blev det som det er, at Husholdningen under Loven, thi
Kald det er at opkræve Skat og indbringe Gjælden, bliver utro,
når den udgiver eller eftergiver det Mindste uden sin Herrens
Tilladelse, og bliver dobbelt strafværdig, når den gjør sig selv
Fordædel dermed, Lige jeg blev det, at Husholdningen under
Naaden, hvis Kald det er, selv beting at gjøre mange rigt
ved at give overflødig i sin Herrens Naade og paa hans
Bekjæftning, når er kun tro men kan gjøre det, når den
giver alle dem, som bede, og vender sig aldrig for dem som vil

laene, for at, naar han skul offer sig selv for sin Hensigt, da fraar han Roen, efter som han har aegret med sit Sind, og som deff var han som den uengelige Tianser har gravet sit Sind i Jorden af Frygt, som han siger, for den store Havre.
Danne uimelige, selvsjokke Frygt for den Herres Strænghed, som i Senhed er Næsten selv, den er det da offer netop, som Herren vil forjage fra sine Disciple ved at indspænde dem, at den Gjernlighed, som er deres Pligt i Næstens Tjeneste, den maade ikke alene være for Guds Skyld, men, naar de ikke vil have den Næsten som offer for at gøre sine egne Gjernheder og udtrække den for vort som muligt, for deres egen Skyld, da de ikke maa vente at faae evig Liv for timeligt Dugværk, men kun som de vandt med kjærlig omhu og Meddelelse af al den rigtige Træff hvorved de til det samme ^{Liv} ~~for~~ ved et i en overgaaende fra Døden til Livet, thi vi alle Brødre.

I 2. Cor. 5. offer her er det da Kjærlighedens dybde, velsignede Kæmmelighed, hvoraf Næstens Liv, ligesom Næsten og Længden selv udstrømme, og hvortil det vender tilbage, som Livets Tilde og Livets Kald, og det ikke blot i Tidsrummet, men offer paa Jorden ikke blot i Evigheden, men offer i Tidsrummet, hvi tilkomme Guds Kjærlighed, som aldrig borte falder, er offer det evige Liv vidunderligt indtrædt i ~~den~~ Tiden med Guds Eembarne Liv, som i Tidens Fylde blev født af en kvinde, og ved Fadernes Levedigjærende Land ved hvem han udøfer sin Kjærlighed i vore Hjertet. som troe paa hans eembarne Liv, Forherre Pæper Christen,

Jom vi faae Lykke til at elpke hinanden, og
Herren har allet os, og fræder i den indbyrdes
Kjærlighed det enige Liv.
Der vi derfor i for af løs Alder og af Legens
Swaghet mindes om at den Dag er nær, da vi
ikke længer kan foretage noget, men skal
aflægge Regnskab for Huusholdningen, da
vi ender os Levende og kjærlig om Herrens
gode Raad, at gjøre os mange af gode
Venner med de store Skatte, der er os tilmeldt
betroede i Aand, i Ord og i Skriften for at
vi skal tage frem naar gammelt og nyt og
med sigelig følge den gode Herrens Raad, styrke
og glæde kvædet i Skriften & med Brevet fra
Himlen og med Brevet fra Gud Faders egen
Kjærlighed, hvor Loven er det sande Brev
og jo flittige og sigelige det, der vi skal føle os
det, at vi skal ikke blive bændvilde, naar vi
maa fatte det tilmeldte, vi er alt sandelig og kjærlig
og sigelig i de enige Brev, som er den
indbyrdes Kjærlighed, der aldrig bortfalder, men
sammenfatter Guds Kjærlighed i Himlen og
paa Jorden. Da findes vi kun et dem der vil
anklage os for Troen som de, der forstærker hans Gode,
thi vi ved det er umuligt at være mere gavnsel med
gode Mænd end han var og er ble, og vi ved det her i den
tid at noget der med gaae til Gode thi om vi ogsaa vilde
kunne vi dog ikke sandelig og kjærlig vide Gode i os, ja
det gaaer med al Herrens sandelig og kjærlig Kjærlighed
Lige som han ple her fast med Fæden og Tælletheden, da den
Fæden Fædens Brev i Skriften, hvor vi Gode den i Herrens Brev
da vander den til den og hans Tjenest for den blive kan bændvilde
som Fædens Brevs Aand. I Herrens Brev Brev, som Gode Kjærlighed
hvor Herrens Fæden, Kjærligheden og Gode sandelig! Amen!